

ABONAMENTS

Barcelona, mes	3.50 Ptas
Catalunya i territoris de la República, trimestre	10.00 "
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre	12.00 "
Països convinguts postal, id.	15.00 "
Altres països, id.	20.00 "

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I REGULAMENTS, SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CORTS CATALANES, 589, pral.—Tel. 11490

BARCELONA

TALLERS D'IMPRESSA:
BARCELONA: 11-1-18.—TELEFON 19008

EL TEMPS

Tota la meitat costanera des de la Gerdanya i Cardener fins al Camp de Tarragona està coberta per núvols amb plagues de 600 a 800 metres d'alçada, amb vents del sector nord a la nit, i marínes a la costa durant la gran part del dia. — Per l'interior de Catalunya, des del Tàrragona fins al curs de l'Ebre, el cel està serè, i els vents són fluïds o de direcció variable. — Les temperatures extremes han estat les següents: Màxima, 35 graus a Santa Margarida; mínima, 8 graus al Rac Estanyol.

"CAL QUE TOTHOM, POBLE I GOVERNANTS, ESTIGUIN PREPARATS PER SI LA LLUITA HA D'ESSER LLARGA", digué ahir l'ex-ministre senyor Indalecio Prieto, en un gran i transcendental discurs que pronuncià per ràdio i que publicuem a la pàgina 6

AL FRONT ANDALÚS

Les forces belgas salten els marges dels tancats andalusos perseguint l'enemic que fuig (Foto Universal)

UNA REUNIO MOLT IMPORTANT DEL GOVERN CATALA

Es decreta la censura de guerra i la normalització dels serveis de ràdio

La depuració de funcionaris :: Creació d'una Comissaria de Banca, Borsa i Estalvis :: Organització de la indústria de Guerra i creació de la Junta de Proveïments

Augment de sou als funcionaris modestos

A dos quarts de cinc de la tarda, començà ahir al Parlament la reunió del Consell Executiu de la Generalitat amb assistència de tots els consellers i sota la presidència del cap del Govern senyor Joan Casanoves. La reunió acabà prop dels quarts de nou del vespre, i a la sortida el senyor Casanoves donà la següent referència d'allò tractat.

"Hem celebrat un extens canvi d'impressions sobre política en general i després han estat presos diversos acords, entre els quals cal destacar l'establiment de la censura de guerra i la normalització dels serveis de ràdio. S'han aprovat diversos Decrets de depuració de funcionaris, que es faran públics en el 'Boletí Oficial' del diària. També s'han pres acords per a l'establiment del règim universitari i centres docents d'acord amb l'esperit de Catalunya i les noves necessitats polítiques.

S'ha acordat declarar dies inhàbils els compresos del 8 d'agost al 15 del mateix mes inclòs.

S'ha procedit a la creació de la Comissaria de Banca, Borsa i Estalvis i les Comissaries delegades. Aquesta institució s'establirà al local del Casino Mercantil.

També s'han marcat les normes per les quals s'han de regir les operacions bancàries en la setmana que comença el dia 10 d'agost.

El Consell ha acordat la dissolució de la Junta d'Obres del Port i ha creat una Comissió que curarà de les funcions que li eren pròpies.

El conseller de Finances ha sotmès al Consell un Decret per a resoldre l'augment de sou dels funcionaris modestos, sempre dintre el que permet el Pressupost vigent.

D'Economia s'han aprovat tres importants Decrets per a l'organització de la indústria de guerra. Aquests Decrets es lliuraran al conseller d'Economia senyor Terradellas, així com una nota en què es dona compte d'unes importants visites celebrades al matí.

Ha estat acordat també crear la Junta de Proveïments, amb les seves delegacions corresponents.

De Cultura hi ha hagut assumptes de tràmit.

A continuació, el senyor Casanoves ha manifestat que el Consell continuarà dil·luant, i que demà sotmetrà a la signatura del President de la Generalitat tots els acords i decrets del Consell.

L'ENSENYAMENT D'ESPANYA

per J. Torres i Caprera

Els esdeveniments d'Espanya — seguits amb ànsia i esperança per totes les democràcies — constitueixen fins ara l'acte més remarcable del drama que actualment es descabella a Europa.

Aquest drama té els seus orígens en les temptatives de la reacció, internacionalment coalitada, per poder-se salvar de la catàstrofe que l'amenaça i que inexorablement l'ensorral·la.

Dels esdeveniments d'Espanya es desprèn la ferma i decidida voluntat dels pobles d'evitar, a costa de generosos sacrificis de sang, que els exponents d'un passat que només hauria d'ésser un trist record, guanyin la partida.

L'esforç heroic realitzat pel poble de Barcelona, que té pocs casos anàlegs en la història, constitueix un exemple per als qui encara no han sabut o pogut imposar llur voluntat, fent de la "sobirania del poble" una realitat efectiva i no una teoria.

Aquests dies hem vist dibuixar-se millor que mai les posicions a Europa, i hem constatat una vegada més malgrat les afirmacions en contra, que la política interior dels països influeix decisivament en l'exterior. Aquesta constatació, però, no és gens falagüera per a la causa de la pau.

Les nacions democràtiques, i primer que les altres França, s'han solidaritzat immediatament amb la democràcia espanyola i el seu Govern legítim. Però sense sortir de la correcció diplomàtica i podria dir-se, fins a un cert punt, sols espiritualment.

Si Hitler ha dit que no es ficarà mai en qüestions internes d'altres països, Mussolini ha afirmat que el feixisme no és un article d'exportació, i ategia: "Som foris perquè estem sols, però si altres països d'Europa esdevinguessin feixistes, la nostra força desapareixeria".

El dictador italià, si ha fet la guerra a Etiòpia, no té ganes d'embolicar-se a Europa.

La iniciativa del Govern francès, de no ingerència en els afers d'Espanya hauria de posar terme a les intrigues alemanyes. Sembla, d'altra banda, que el comte de Chamberlain ha aconseguit que el Govern de Roma adoptés un capteniment més conforme als bons costums internacionals. Anglaterra, com la U. R. S. S., s'ha adherit a la proposició francesa, i actualment hi ha amb el Quai d'Orsay unes negociacions sobre les quals no es coneix gran cosa de precís.

Repetirem que, segons la terminologia internacional, no pot parlar-se de "neutralitat", sinó de "no ingerència". I, així, "evitar el contraban". Segons el dret internacional, el legítim Govern espanyol pot fer qualsevol transacció comercial o econòmica a l'estranger; no es troben en aquest cas els revoluts, que han d'ésser considerats com uns caps de bandes armades.

Els esdeveniments d'Espanya hauran de servir d'alligonament per a reorganitzar totes les forces liberals i democràtiques europees. Els reaccionaris han donat massa proves d'estar molt units, força més que els adversaris. Cal formar un front únic internacional per a la defensa de la llibertat i de la democràcia, al qual tard o d'hora s'adheriran aleshores els països que avui són esclaus de dictadures vergonyoses.

Alemanya assegura que és d'allò més neutral

Londres, 8. — Algunes inquietuds sorgides a conseqüència de la problemàtica intenció del Reich amb relació als assumptes interiors d'Espanya, han quedat esvaïdes amb motiu de la gestió feta ahir per l'encarregat d'affers d'Alemanya, prop del Foreign Office. S'assegura que el representant del Reich concretà la posició del seu país d'una manera bastant satisfactòria. Desmentí rotundament que Alemanya tingués intenció de facilitar material de guerra als rebels. Afegí que els vaixells de guerra alemanys no faran res que pugui ésser interpretat com una intervenció directa o indirecta en favor dels insurgents. Finalment desmentí que el cuirassat "Deutschland" hagi desembarcat bombes a Ceuta, i que un vapor procedent de Hamburg porti avions cap a la Península. De tot això es desprèn que el Reich no pretén comprometre la situació amb una intervenció basada sobre consideracions doctrinàries.

Encara avui subsisteix en les terres emancipades de l'Imperi Otomà — inclosa, ben entès, la Turquia — un senyal, entre altres, de la persistent influència del caràcter patriarcal d'aquell règim. Parlo de l'abundor de persones centenàries en aquells toports.

Enlloc del món no n'hi ha tantes, si hom ho veu de creure informacions ben serioses. I no és pas que això es degui solament a la llet cuallada i a la simple oscil·lació de la resta del "menu" entre les cebes, l'all, els tomàtocs crus, les pastanagues, els carabassons. Unes tals menes són certament benèfiques i ajudadores, però llur sola virtut no hauria pas guanyat la partida. Tampoc el fet de viure al bell d'Inde, en lloc obert i en indrets dels més insospitats que encara avui pugui oferir-nos la naturalesa, no hauria bastat a motivar estadístiques com la de la Iugoslàvia que conté, entre una població de quinze milions, no menys que 4.000 centenaris. (Entre parèntesis, espanta de considerar el reguitzell d'anys que haurien durat en un país com aquell commemoracions com les nostres de la guerra d'Àfrica i de l'Exposició Universal del 1889; confiant a llurs superstitius.)

Una altra circumstància que els higienistes posen de relleu, i que té indubitablement la seva valor — sense que, però, jo arribi tampoc a assignar-li una importància definitiva —, és el fet que els sobredits centenaris mai no passen, sinó en cas de malaltia o invàlida, de conservar-se a llur treball de cada dia. Ja sé que l'home no és fet per reposar, i que l'esforç és necessari a la nostra salut, i que l'habitud de cada dia no és sanitària ni propícia sinó per a aquell que troba en la frusca d'enllestir una peça o altra al teier. Però tot i la saviesa de la persistència activa, encara no puc creure en la seva valor predominant per a aquesta longevitat que arriba, en certs casos (singularment a Turquia), a les engres d'una centúria i mitja.

Qui negarà mai que també és una bona cosa la despreocupació de tanta de problemes de civilització com ens migren, i no viure amb l'ai al cor, ni trencar-se gaire el cap per res, tenir-ho tot resolt des de temps immemorial, no llegir telegrams, no haver de divertir-se amb aquella filma francesa que tenen en aquestes o bé amb els darrers èxits de la comèdia catalana, i comptar amb els dies i potser menjar-hi?

Però per a mi el motiu més important del fet que als basques, a la Turquia, als països àrabs, hi hagi tanta de centenaris, ha estat sobretot facilitat per una particularitat administrativa de l'antic règim otomà, la qual, en penso, no sorprèn gens, ja que en pensos molt informada, i la que en què imperi, exigí encara no fa un quart de segle, mai no s'havia portat cap estadística.

DEL PROXIM ORIENT

ABUNDOR DE CENTENARIS

per JOSEP CARNER

El general Núñez de Prado, lleial a la República, que va caure presoner dels facciosos de Saragossa

(Foto Universal)

El 'News Chronicle' acusa les dictadures que s'aprofiten de la guerra civil espanyola per a llurs fins interessats

Londres, 8. — El periòdic "News Chronicle" diu:

"Només hi ha un mitjà per a evitar una catàstrofe: és una acció ràpida i exemplar de les democràcies. Fins ara els països feixistes s'han mostrat molt actius.

La democràcia i l'Imperi anglesos estan en perill. Una vegada més Europa espera la decisió del Govern britànic. Tots els Governs haurien d'ésser invitats a cooperar immediatament amb França i Anglaterra per tal de fer respectar la neutralitat.

El periòdic "The Times" diu que s'ha d'arribar a un acord de neutralitat no solament pel que es refereix al subministrament d'armes, sinó a un acord més general sobre la propaganda i la destrucció de diners i petroli.

"L'Humanité" arribada ahir a Barcelona inseria el següent títol:

"Ahir, a Larraix, succeí un greu esdeveniment.

Un vaixell comercial alemany, el "Sevilla", es trobava en les aigües territorials declarades zona de guerra pel Govern espanyol. Aquest vaixell preté haver estat bombardejat per torpediners lleials "Almirante Valdés". Però què feia en una zona d'hostilitat?

Segurament el "Sevilla" es trobava aïllat per tal de facilitar el moviment de tropes rebels allunyant el perill d'ésser bombardejades, degut al seu pavelló estranger.

Per altra part, la presència del vaixell alemany a la zona de tir podia servir de pretext per a facilitar les complicacions d'ordre internacional.

Heus ací l'obra de Hitler.

El vaixell alemany es dirigí a Tànger."

Les armes són per al front

Madrid. — Davant de Belles Arts ha estat pintat un cartell que diu així:

"Milicians: Les armes són per al front. Passejar-se per Madrid amb el fusell a l'espatlla mentre altres companys es baten a la serra, s'assembla molt a una covardia. Els qui no serveixin per a la guerra, que tornin immediatament l'arma."

Manifestacions del Sr. Osorio y Gallardo

La salvació d'Espanya està en les Milícies, veritable exercit del poble

Madrid. — El periòdic "Militia Popular", editat diàriament pel cinquè regiment de milícies, publica avui un interviu amb el senyor Angel Osorio i Gallardo, que respon a tres preguntes que li fa el periodista.

La primera pregunta és la seva opinió sobre les milícies populars i la seva actuació dins i fora de la ciutat.

Osorio i Gallardo contesta: — "Quina opinió han de merèixer a un home com jo que és civil fins al moll dels ossos i païsa pels quatre costats? No necessito fixar la meua opinió ara, és de tota la meua vida. La meua fe està en el poble, aquest poble optimista està en el poble, aquest poble armat, lluitant heroicament en defensa de la llibertat a fi de ratificar i multiplicar les conviccions i les virtuts de tota la meua vida, ballant amb el poble, pel poble i per al poble.

La segona pregunta diu si creu que el nou exercit del poble s'hauria de formar a base d'aquestes milícies regularitzades.

— "Arrabassar les armes al poble — contesta —, que és el salvador d'Espanya, seria una gran injustícia i del més impossible, perquè no les lliuraria. Deixar-les hi sense cap intervenció perquè cadascú les faci amb elles el que li plagi seria una sentència de ferrea anarquia. No podem ésser ni una cosa ni una altra, la solució ve tota sola. Les milícies d'avui han d'ésser l'exercit popular de demà.

A la tercera pregunta sobre quina anècdota o fet l'ha impressionat i recorda aquests dies d'actuació de les milícies, contesta el senyor Osorio i Gallardo: — "No cal buscar anècdotes en aquest total aixecament en armes, perquè hi ha l'impressionant, la noble decisió amb que en els primers instants el poble barcelonès jugà el moviment a la plaça de Catalunya i el madrileny el suïca a la caserna de la Muntanya. Però en fi, amb l'objecte d'afegir un fet concret us en diré un que acaben de contar-me. És molt senzilla: m'explicaven que un batalló comunista passà ahir amb banda de música que tocava "Himne de Riego". A ningú no se li amagà la transcendència de l'episodi. Han estat aquestes petites coses per les que se salven les nacions abans que tot, per damunt de tot, la llibertat.

El cas Gil Robles

Els dirigents del moviment subversiu reclamen amb urgència la seva sortida de Portugal

Madrid. — L'estada de Gil Robles a Portugal és insegura.

Els dirigents del moviment el criden amb urgència perquè surti de Portugal.

Se sap que el dia primer se celebrà a Salamanca una reunió, a la qual assistiren Doval, García Alvarez i dos comandants enviats per Cabanellas i Mola. A aquesta reunió assistí també el secretari de Dimas Madariaga.

Es planteja el problema que Gil Robles tornés a Espanya, a la qual cosa aquest es nega, i el secretari de Madariaga planteja la qüestió en els següents termes: "Doncs al aquest miserable ha fugit amb els diners i els pilanols i no hi ha cap militar que vagi per ell, jo, afiliat a les joventuts d'Acció Popular, que començ el que ha fet a Espanya, aniré per ell per sempre".

Llavors Doval el tancà en un calabós.

Aquest noi a Salamanca fou testimoni de nombroses agressions a elements d'esquerra. On és?

Alcalà Zamora

que presidí la repressió d'octubre, ha pres part directa en la preparació de la militarada

Ha anat a Alemanya a vetllar pels capitals evadits

Madrid, 8. — "Política" publica la següent informació:

"El Sr. Alcalà Zamora conecia perfectament cuanto se tramaba en contra de la República democrática. Sabia perfectamente la extensión y el volumen del movimiento. Que el Gobierno investigue y en el Ministerio de la Guerra encontrará datos fehacientes de cuanto afirmamos.

Días antes de que estallara el criminal intento, algunos capitalistas españoles pusieron en Bancos extranjeros sumas enormes. Esto lo sabía el señor Alcalá Zamora. ¿Cómo no denunció cuanto conocía al Gobierno legítimo?

Que el Gobierno investigue y averigüe en qué Bancos alemanes depositaron los amigos del señor Alcalá Zamora cuantiosas sumas, cosa que seguramente

no desconocía el ex presidente de la República.

¿Cómo es posible que a raíz de desembarcar el ex presidente en puerto alemán, los rebeldes españoles recibieran un radio de esperanza? Claro está que inmediatamente las autoridades diplomáticas cortaron de raíz toda comunicación del señor Alcalá Zamora con sus posibles relaciones.

¿Por qué huyó de España, casi al propio tiempo que Gil Robles? ¿Por qué dijo a la servidumbre de su casa que el que no quisiera seguirle corría peligro de muerte en España, al extremo de que al liquidar a una persona los haberes de la mensualidad, le dijo: "Por la ley le corresponden a usted dos meses, y le voy a dar seis?"

La aludida contestó: "¿Pero tan larga va a ser la ausencia?"

Y el ex presidente de la República se encogió de hombros.

de l'alçament feixista

LISTA DE DONATIS REBUTS A L'OFICINA DELS SERVEIS CENTRALS DE GOVERNACIO

(Relació num. 5). — Ingressat el dia 7 d'agost. — Suma anterior, pesetes 129.556'45.

Lluís Alemany, 25 pessetes; Un dia d'haver del personal de la Secció d'In-

Intervenció de la Generalitat de Catalunya. 556/35; Ramon Margó. 25; La Comissió de Festes del carrer d'Ozidnelles, tros de baix, en nom dels veïns. 1.143/35; Funcionaris de la Duana de Barcelona. 3.807/15; Empleats dels "Magatzems Alemanys". 938/50; En-

[illegible][illegible]

UNA NOTA DE RADIO BARCELONA

Aquests dies nombrosos ciutadans lluiten a les nostres Oficines de Radi Barcelona (Casp, 12) Importants quantitats que preguen siguin destinades a fins benèfics.

Ràdio Barcelona, fent-se ressò d'aquest anhel popular, obra una recapt. a. i. j. la quantitat total que es recapti.

L'Oficina d'Assistència Municipal del Districte IV ha rebut els següents donatius a profit de les víctimes dels naturs successos:

Joan Macip, 10 pessetes; El xurro de la plaça de Sant Agustí Vell, 10; Salvador Sureda, 10; plaça de Sant Agustí Vell, 32'10; Joaquim Garrig, 1; Joaquim Castells, 1; Angel Singler, 1;

Juan Papirol, 1; Francesc Alinga, 2; Ismael Gual, 3; Miquel Pere, 4; Joan Camp Balcells, 5; Tomàs Feliú, 6; Joaquim Garrigó, 7; Angel Singlar, 8; Juan Papirol, 1; Francesc Alinga, 2; Enric Galvó, 10; Emili Renier, 9; Mas de la Vall, 11; Felip Ballester, 12; Félix Marquillas, 12; Comissió de Festes del carrer Boquer, 45-50; Francesc Tomás i Pont, 5. Un anoním, 25; Francesc Alinga, 2.

Aquest motiu queda obert al subscripció destinada a recaptar els fons per als famílies dels calçuts que podran illurar-se els donatius a qualsevol adreça postal.

nota 5, Josep Puig, 2; Una nota de la família de la senyora Reverter, 2. Un militat de la U. G. T. 25. Total: 282'60 pessetes.

El conseller regidor de Governació, Sr. Ferrer, ha rebut la quantitat de 116 pessetes, que li ha estat tramesa per l'alcalde de Tàrraga, per tal d'engrossir la subscripció oberta a benefici dels ferits que cauen en la defensa de la nostra llibertat.

ELS FUNCIONARIS DE LA ZONA

FRANCA

Els donants són els següents: Obriers de la Fàbrica de Farines de Jaume Balcells: Pau Font, 8 pessetes; Joan Llauder, 8; Joan Llauder i Llauder, 8; Jaume, 8; Joan Benet, 8; Miquel Bernaus, 8; Ramon Salvador, 8; Lluís Agel, 17; Manuel Monsec i Oller, 17; Emili Vicoló, 10; Manuel Monsec i Marqués, 8; Antoni Agel, 8.

També ha rebut 50 pessetes que li

Els funcionaris del Consorci de la Zona Franca han recaptat la quantitat de 7.040 pessetes, que han estat lliurades al Comitè Central de les Milícies Antifascistes.

ELS EMPLEATS DE RADIO ASSOCIACIO DE CATALUNYA

han estat tramessos per l'alcalde de Tàrragona, com a donatius del personal de l'Administració local, a la següent llista:

Alfons i Aluà, 15 pessetes; Francesc Orovitz i Plera, 7; Josep Roca i Riera, 7; Edward Petit i Rubió, 7; Ramon Escudell, 7; Manuel Farrilla i Mateos, 7.

També ha rebut 100 pessetes del

EL PERSONAL DE LA COMISSARIA D'ORDRE PUBLIC

Fariant amb els periodistes, el comissari general d'Ordre Public, senyor Zolotarev, ha explicat les funcions d'investigació i vigilància han destinat la quantitat de 15.393 pessetes per a

La subscripció a favor de les víctimes de l'atacament feixista. Amb el mateix objectiu, els subterfugis auxiliars de la plantilla tècnico-administrativa han lliurat 1.235 pessetes, i el personal sanitari de la policia, 275.

EL 19 TERÇ DE LA GUARDIA CIVIL

Per iniciativa d'alguns quaders del

19 Terç fou oberta una subscripció per a socórrer els orfes de l'element civil que lluita en defensa del Govern i legalment constituït, autoritzat i legal, la qual s'uniren immediatament amb el general cap de la zona tots els consells, oficials, sots-oficials i tropa que constituïen el comandament de la zona, captant 42.140 pessetes, les quals han estat lliurades al conseller de Govern-

— La Federació d'Alumnes i Ex-Alumnes de l'Escola del Treball i el Treball Social, amb els seus membres, sociats, alumnes, ex-alumnes, Directors, professors i subalterns de l'Escola del Treball, a profit dels màrtirs de la Revolució. Esperem, donat el cas de aquesta subscipcio, l'adhesio de les Escoles Professionals Obreres de Catalunya. Els donstius els rep la Comissio

SIGIL LLIBRADA UNA QUANTITAT A COMPTES D'ESTRENES.

VOLANT PER L'ORDRE. — Una comunitat vellat, composta de nu ll gominis deganent autoritat, el Comité Executiu Antifascista, recorre els pobles de les comarques giro-

slo nomenada a l'efecte. Al local rre-
cial, edifici de la dita Escola s'ha
d'argel, 187, totz sis dies, de sis
vuit de la tarda.

— L'Ateneu Enciclopèdic "Semp-
Avant" del districte VII, ha obert un
comité d'ajuda favor dels espanyols
guys durant els hucuosos dies passats,
esperant de tots els companys de la
barriada que voldran ajudar en el q-

A COBRAR. — El Comitè Executiu de l'Associació, que feia pública una nota en la qual figura una relació de comerciants d'aquesta ciutat, en nombre de 46, per tal que el dilluns vinent, 12 de desembre, els donatius hauran de arribar al nostre local, Riego, 2 i Sants, a les sis a nou del vespre.

— El personal de Redacció, Administració i Tècnica, de l'«Els Seguros», guardià», ha lliurat la quantitat de 1.070,50 pessetes al Comitè Pro Votants del Feixisme i Lleials a la República democràtica.

EXPOSICIONS D'ART

SALA GASPARI
CONSELL DE CENT 323

Març Gravat Març Març
EXPOSICIÓ COL·LECTIVA DE PINTURA

LA PINACOTEC

FARRÉ PIJUAN
Mejor especialista
PILL - URINARES - DEFECTOS SEXUALES
Rbla. Cascatón, 11, 1.º, 2.º. De 12-1 a 6-6

GALERIES D. V. I. S.
del THEATRE NOUVEAU
Exposici6-venda de dibuixos. — Horari de
visita d'entre 4 una i de quatre a set
ENTRADA LLIBRE

l'han allargada solament impulsada
per llur bogeria, per llur orgull; i la-
vós triomfarem, però triomfarem so-
bre una Espanya desaguada, sobre
una Espanya empobrida. No són ve-

Si volem, amb justícia, desfermar-se l'impetu del nostre odi contra aquestes legions d'insurrectes que han provocat aquesta situació catastròfica, hem de mantenir aquest odi i amb aquest odi pintar el nostre pit i enforçar per a la lluita; però, dintre el pit

tenir sensible el cor per a la pietat,
per a la solidaritat humana i tot el
vigor en el combat, tot l'ímpetu en la
batalla, tot l'esforç en la lluita, sense
que això exclougué que a l'hora de la
derrota dels nostres enemics, el vigor,
l'ímpetu i l'esforç es tornin pietat, per-
què així, solament així podrem

car el nom d'Espanya enlaire i també el nostre nom, treient-lo del fang on l'estan empastifant els nostres enemics.

Milicians: A vosaltres em dirigeixo posant en el visca a la República tot el foc de què jo sóc capaç. Jo us demano una altra cosa: el delictu de

Així us ho demana un home que
pensa i sent com vosaltres, milicians
d'Espanya.

BELARMINO TOMAS
DAVANT
DEL MICROFON

DEL MICROFON

Oviedo --- diu --- no é
sinó un calabós per a

**coronel Aranda i els
seus**
Madrid. — Aquesta nit, pel mite
fon d'Unión Radio, el diputat socialista
Miguel Contreras, Belaguarda, "El pueblo",

...ista senyor Bernarmino Tomas, ha dirigat la paraula als radiocollistes de panya, i els ha dit, comentant les operacions portades a cap pels marines al nord, contra les tropes franceses que comanda el coronel Arda, que unes hores bastaren a aquells lleials perquè els qui volien donar

No s'escaparan. Aquest és el mateix ferm que com a consigna de la tricta es dirigeix als camarades d'altres. L'ex-coronel Aranda i els seus agents no s'escaparan. I si ara el permetem prolongar l'absurda situació que quant a l'ur defensiu, mentre

Oviedo no és més que un calbó per al coronel Aranda i els seus. L'orador afegeix que per a jutjar

l'estat moral d'aquelles forces fac-
ses no hi ha sinó considerar el
que ells mateixos han tal·lat ponts
carreteres, així com les línies ferro-
viàries, la qual cosa prova que en llo-
de voler avançar contra nosaltres
que desitgen és que nosaltres
avancem cap a ells; però ni tan-

Elis miners asturians tenen un
raials i a llur ple arbitri, aquells
bels, i no deixaran de reduir-los
cara que llur victòria signifiqui
dolor de destruir Oviedo.

L'Espanya lliure, humana i justa
la nació que ells ara han volgut

Acaba l'orador donant visques a República democràtica i a la classe treballadora en general.

Una iniciativa Hoable

**PALAC DE L'EX-MARQUE
D'URQUIJO**

Madrid. — El director general de Seguridad, señor Manuel Muñoz, ha mandado festejar aquest migdia als periodistes que els moltes del cos d'assalt s'havien de taller al palau de l'ex-marquès d'Urquijo.

La creació d'aquest hospital l'han fet els metges amb llurs propis recursos.

La Direcció General de Seguretat, seguint en compte l'objecte caritatiu d'aquesta obra, ha acordat subvencionar-la.

centre, ha organitzat una subscripció a favor seu, que encapçala amb 25.000 pessetes, i a la qual poden acudir tots republicans que ho considerin oportú.

**El vaixell pirata
"Aldmirante Cervera"
està inutilitzat**

al Ferrol

la Guerra el president del Govern, senyor Giral. Els periodistes li han preguntat sobre l'impressió que el Govern té respecte a la marxa de les operacions.

Totes les rebudes—ha contestat—són francament optimistes. ¿Però hi ha algunes notícies concretes? — ha intervingut

—L'actuació de l'esquadra Algeciras la coneixeu ja— contestat—, perquè s'ha donat per ràdio.

—Aquest ja—ha contestat cap del Govern—està completament inutilitzat dintre el Ferrocarril. No us diré per què.

que as duas per que

A primers de la setmana entrant tindrà lloc el judici sumaríssim contra Fanjul i Fernández Quintana

Madrid, 8. — Sembla fixat per la Sala Sisa del Tribunal Suprem un dels primers dies de la setmana entrant per a la celebració del judici sumaríssim contra Fanjul i l'ex-coronel Fernández Quintana.

Tenim entès que la vista no tindrà lloc al Palau de Justicia, sinó a la Model. Els motius que se celebri el judici a la presó de Madrid no és altre que el fet que la major part dels testimonis que han de compareixer davant el Tribunal, són empresonats, en unió dels processats.

Si les nostres notícies són exactes, l'actuació de la Sala Sisa del Suprem, a conseqüència de la rebel·lió militar, és interessantíssima. Es tracta d'un sol delictu amb diverses ramificacions.

Actua com a jutge el magistrat senyor Elola, auxiliat per diversos jutges i nombrosos equips de secretaris de Sala.

El sumari es dividirà en diverses ocasions separades, la primera de les quals correspon als processos Fanjul i Fernández Quintana.

Sembla que el nombre total de processos en l'actualitat passa de tres-cents, i passen de mil les persones que estan a disposició del jutge senyor Elola.

UN HOME PREVIENGUT

Carles de Borbó ha estat a Burgos, però abans s'ha fet una assegurança de vida per cinc milions de pessetes

Lisboa. — En relació a l'estada a Burgos de Carles de Borbó, se sap que ha estat cridat pel bisbe de Burgos.

Les referències que es tenen de l'assumpte és que han esclatat greus divergències entre els cabdells militars i per a resoldre aquestes divergències ha estat cridat el cos de l'ex-príncep d'Astúries.

Es diu que anava a celebrar-se a Pamplona una reunió de representants facciosos per a veure si acceptaven per cabdell Carles de Borbó. La reunió estava convocada per al dia cinc, però no s'han tingut notícies de la seva celebració.

Carles de Borbó, abans de sortir de Lisboa, subscriu una assegurança de vida a tot risc per valor de cinc milions de pessetes.

El dia 12 de juliol

FANJUL I MOLA CONVERSAREN EN UN CAFE DE PAMPLONA, I ANSALDO INSULTA UNS REPUBLICANS

Madrid. — Es tenen notícies que el diumenge dia 12 del passat mes es trobaven a la terrassa del cafè "Kutz", de Pamplona, els ex-generals Fanjul i Mola, acompanyats del fill de Sanjurjo. Uns elements d'esquerra s'assagueren prop dels caps senyors per tal de veure si acceptaven sentir la conversa, però llurs propostes foren rebudes per Fanjul, que, irritat, els digué: "— Que venguen ustedes a hacer aquí, a escuchar, no? Pues aprovechen, que dentro de unos días no podrán oír nada."

Pocs minuts després es reunia al grup Ansaldo, i en assabentar-se de l'incident, Ansaldo, i dirigint-se als republicans, els insulta groglerament.

La situació de Sevilla en aquests moments

Amb aquest títol publicava "Ahorra" d'ahir una informació molt interessant l'ex-diputat a les Corts de la República senyor Antoni de la Villa.

En la impossibilitat de reproduir-la íntegra, degut a la seva extensió, n'extractem els fragments més interessants.

Comença Antoni de la Villa explicant que a l'Ajuntament d'Andalucía va tenir ocasió de parlar amb diversos diputats i altres persones sobre la sublevació i la situació actual de Sevilla.

Els obrers sevillans s'adonaren que es tramava quelcom d'anormal, perquè el dia 15 de juliol la guàrdia civil començà a practicar escorcolls i a incautar-se de les armes que trobava als seus domicilis. Els directius en protestaren davant del governador civil, i aquest els digué que no ho havia ordenat. Transcorregueren tres dies, i els escorcolls i les incautacions s'acabaren, fins a l'extrem que no solament la força s'incutava de les armes de foc, sinó que també es quedava les escopetes de saó, els bastons espasins, les pistoles detonadores i des armes blanques per petites que fossin.

Els directius del Front Popular publicaren en "El Liberal" una protesta, i digueren que a Sevilla es veia molta gent sospicada, donant a entendre que potser es preparava un altre "pronunciamiento" com el de l'agost de l'any 1932.

Es donava, a més, una relació dels caps i oficials de la guàrdia civil que s'havien distingit més en la "sanjurjada", i s'estranjaven de la presència de l'ex-general Queipo de Llano, el qual anava i venia pels cafès de Sevilla vestit de paisà, acompanyat sempre de feixistes caracteritzats.

Els obrers estaven a l'aguait, i molt més quan arribà a Sevilla un dirigent de la C. N. T., procedent de Madrid, el qual els informà que d'acord de la mort de Calvo Sotelo els feixistes no s'amagaven pas de dir que d'un moment a l'altre esclataria a Espanya una sublevació militar, predecessora d'una nova dictadura.

Cap al tard del dissabte, dia 18, ja es veia clar el que succeiria. Amb el pretext de l'efervescència de què donaven motius els obrers, que apareixien pels carrers formant grups, desfilaren pels llocs estratègics companyies d'infanteria i deixaren patrulles de vigilància a diversos llocs.

A les vuit Queipo de Llano va donar per ràdio l'explicació del fet. Digué que els marxistes espanyols intentaven dur a cap un cop d'Estat contra la República i que volien establir el comunisme llibertari. Explicà que el Front Popular hi havia d'intervenir. Aznar, etc., i que l'exèrcit es decidia a defensar Espanya. Digué que ell havia estat designat cap de les forces militars de la regió andalus i establert l'estat de guerra.

Les primeres topades entre les forces feixistes i el poble esclataren a Triana. San Bernardo i a la Porta de la Carn. A les deu del vespre a Sevilla només es sentien disparos de metralladores i de fusells.

Els obrers es feren amb armes per mitjà de les forces d'assalt. En comandant en repartí uns quants centenars. S'improvisaren les milícies, de

les quals formaren part moltes dones. Les metralladores, col·locades a les finestres i als terrats, causaren moltes baixes als obrers. Durant la matinalada del diumenge la guàrdia d'assalt fou retirada de les casernes, no se sap per quina causa.

Al matí del diumenge Queipo de Llano digué per ràdio que es dirigien a Sevilla forces de Regulars i del Tercer, amb dos regiments d'infanteria, procedents de Ceuta. Començà els obrers a presentar-se a la Comandància i amenaçà els que no ho fessin amb afusellar-los.

Digué que tenia detinguts tots els dirigents dels obrers, alguns diputats i famílies, als quals afusellaria igualment si en el termini de tres hores no paraven les hostilitats.

Queipo, però, manava únicament al centre de la capital, ja que les barriades obreres estaven dominades pels obrers.

Aquell mateix matí volaren damunt de Sevilla diversos avions de Ceuta i Tablada, que llançaren metralla sobre els barris obrers.

Dilluns es declarà la vaga general i no hi mancà un sol home. Les milícies populars foren reforçades amb obrers i pobles immediats.

Aquell dia la carnisseria fou tremenda. Queipo comptava amb forces d'infanteria i de la guàrdia civil. Equipa, a més, els feixistes amb uniformes de la guàrdia d'assalt i de la guàrdia civil, i organitzà una columna que havia de sortir cap a Còrdova, per la carretera d'Andalucía, per tal de preparar el camí a Franco.

La columna va fugir, i tornà a Sevilla, car a la carretera fou bombardejada per tres avions lleials.

Les forces sublevades anaven d'un lloc a l'altre, procedint sense ordre ni concert. Degut a això es pogueren aixecar barricades, organitzar les milícies, aprovisionar-les i fer-se fortes als llocs on els interessats sostenir-se.

El dimarts, dia 21, es publicaren a "El Liberal", procedint de la censura, unes quantes notícies donant compte que s'havien rendit els rebels a Madrid, Barcelona, València, Màlaga i Alacant.

Fins al dijous, després d'un bombardeig constant de foc de metralladores, de fusells i tancs, els facciosos no pogueren entrar a Triana. Per tal d'aconseguir-ho enganyaren els obrers, car s'hi presentaren disfressats d'obers i donant la consigna lleial.

Fins al dia 26 la lluita fou constant i asfíxica.

Queipo, mentrestant, afusellà molta gent. Les barriades de Sant Julià, Puñmareda, Sant Marc i Santa Llúcia han estat les més castigades.

A la nova presó ja no hi cap ningú. Les cel·les, malgrat ésser molt petites, estan ocupades per quatre o cinc persones.

Els carrers de Sevilla són plens d'escombries; la majoria dels cadàvers estan insepulcres; l'aigua escasseja, i és tem el perill d'una epidèmia.

Aquests darrers dies Queipo està dominat per la por més afrosa. Es passa la vida dins l'edifici on hi ha instal·lada la ràdio. No es fia de les emissores supletòries, perquè té la preocupació que podrà el contacte amb els seus amics feixistes.

El rodeja un grup d'homes de confiança que ell mateix ha triat.

A la porta hi ha dos tancs, metralladores distribuïdes pels balcons, una companyia d'infanteria i una altra de la guàrdia civil.

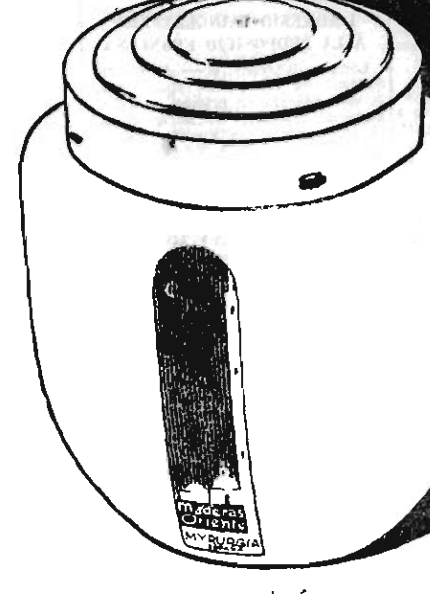
Dorm en un sofà, i quan diu que se'n va a dormir, dins de la cambra es queden cinc homes amb les pistoles a punt de disparar.

Pregunta a cada moment amb molt de neguit si els avions de Franco han volat, i consulta els espies que són destacats pel camp andalus sobre l'activitat dels pobles.

Ja no galleja per la ràdio ni s'atre-

FIXADOR

MADERAS ORIENTE

Un pentinat impecable a totes hores

MYRURGIA

veix a fer comentaris, entre els que l'acompanyen, sobre l'auxili que esperava.

Queipo, més que vigilar, és vigilant. Conseguida la por enorme que el domina, es creu que espera un moment propici per a fugir.

De tot això es dedueix que la situació de Sevilla és insostenible. La llegenda dels trimotors que conduïen des de Tetuan i Ceuta soldats indígenes ha quedat esvaïda. Manquen aliments, no funciona un sol servei, la moral és perduda. I tot-hom creu que tan aviat com es reneixi Còrdova ho farà Sevilla.

AL FRONT ARAGONES

Una columna catalana, en una avançada cap a Saragossa, enderroca tres pals d'alta tensió i vola un pont de la línia de Canfranc

A Alcubierre foren presos tres camions i tres metralladores i detingueren sis guardies civils i nombrosos soldats

Ahir, a les sis de la tarda, fou comunicada per telèfon la informació següent:

La columna del Barrio - Estivill - Trueta, que actua al front aragonès, la nit de dijous efectuà una avançada cap a Saragossa, i, fent ús d'elements feixistes iugugus, aconseguí enderrocar tres pals d'alta tensió de la línia de Manresa a Saragossa. També foren volats un pont de la línia de Canfranc i un dels passos subterranis.

En una altra expedició la mateixa columna arribà la nit passada a 500 metres d'Almudévar, població que els rebels tenen fortificada, i després de man-

tenir un viu combat aconseguiren anodir-se d'un camió amb armament i a Alcubierre apressaren tres camions i tres metralladores, i foren presos sis guardies civils i nombrosos soldats.

Les baixes registrades per l'esmentada columna són un mort i un ferit.

A la presó de Madrid

Hi ha detinguts quatre-cents caps, set-cents oficials i uns set-cents feixistes

Madrid. — A la presó Model de Madrid hi ha quatre-cents caps, set-cents oficials i uns set-cents feixistes.

A la primera galeria estan instal·lats els caps, de general a comandants. Els generals són tres: Fanjul, Villegas i Capaz.

Villegas Montesinos, està hospitalitzat, no per ferides, sinó per una antiga malaltia.

Els coronels són cinc: Fernández Quintana, que manava el Regiment de Caçadors allotjat a la caserna de la Muntanya, contra el qual se segueix el primer procediment sumaríssim a Madrid; Ramírez Ramírez, ex-cap del primer regiment d'Artil·leria; Tomás Romero, ex-cap de les forces de Vicálvaro; Juli López, ex-cap del Regiment de Wad-Ras.

Dant que fou del general Fernández Silvestre, i que després del desastre d'Annual tornà a Mèlilla i espanyà els calaixos de la taula del comandant general, dels quals fou desapareixer importants documents, que segurament donaven la clau de la culpabilitat de l'ex-ral en la catàstrofe.

cinquè coronel empresonat és Blano Sánchez Mesa.

Els tinentes coronels empresonats són: Del Castillo, Alvarez, Chancer Molit, Ortiz, Menéndez Muñoz i Hidalgo García.

En una altra galeria estan instal·lats els feixistes i diversos capellans castrenses i civils.

Se'ls tracta amb la severitat del reglament com a presos comuns, sense que res no suposi favor ni vexació.

En altres galeries hi ha més feixistes, entre ells els dirigents Ruiz de Alda i Sánchez Maza. I existeix, per últim, els presos polítics, dels quals són els més notoris el doctor Albinyana, Melguindes Alvarez i Martínez de Velasco.

Albacin no ha caigut en poder dels rebels

Almeria. — Notícies que es reben de Granada donen compte que Albacín no ha caigut en poder dels rebels, sinó que es on es defensen els obrers de les forces lleials.

Els obrers fugats de Granada diuen que els rebels afusellen els elements d'Esquerra i que la moral dels feixistes està molt decaïda davant l'impenta de les forces lleials.

En aquesta capital i la seva província existeix absoluta tranquil·litat i totes les encertades mesures de l'alcalde han assegurat completament el proveïment.

HOSPITALS BARCELONENS

Clinic: Casanova, 143.
Epilèptics: Carretera d'Horta (Torre Freres).

Infermeria de la Clercia Secular: Canuda, 10.
Fundació Albà: Passeig Vall d'Hebron.

De Sant Llàtzer (Leptos): M. Mas Masdeu (Horta).
Del Nen Jesús: Dos de Maig-Mallorca.

Sanatori de l'Esperit Sant: Santa Coloma de Gramenet. — Direcció postal: Sant Adrià de Besòs.

Evangelista: Camèlles, 21.
De Sant Pau i de la Santa Creu: Mutualitat, 165.

De Sant Ràfel, Cabestany, 1.
De Sant Sever (Cellesià): Palla, núm. 21.

DELEGACIONS MUNICIPALS DE DISTRICTE

Districte I: Ample, 25.
Districte II: Avinguda de la Tècnica, Parc de Montjuïc (davant de Circulació).

Districte III: Plaça del Consell de la Vila (Sarrà), Sursal: plaça de Frederic Soler (Sant Gervasi).

Districte IV: Aragó, 311.
Districte V: Hospital, 55.

Districte VI: Sepúlveda, 181.
Districte VII: Creu Coberta, 104.
Districte VIII: Plaça de Rius i Tanet.

Districte IX: Plaça d'Orfila.
Districte X: Plaça de Valentí Al-

Marfil

Paper de Fumar

El Primer entre els Millors

GUÍA GENERAL DE CATALUNA

(Bailly-Baillière - Riera)

MÁS DE 2.000 PÁGINAS
MÁS DE 400.000 DATOS Y SERÍES

del Comercio, Industria, Agricultura
Mineria, Ganadería, Profesiones, etc.,
existentes en la extensa y rica
región catalana

CUATRO PRECIOSOS MAPAS EN
COLORES DE LAS PROVINCIAS DE
BARCELONA, GERONA, LERIDA Y TARRAGONA

Proble de un ejemplar.
fuertemente encuadrado.

VEINTICINCO PESETAS
Gracias de partes en Igles España

Maqueros Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Enrique Granados, 86 y 88 - BARCELONA

DEBILITAT NERVIOSA VIES URINARIES

Prou de sofrir moltíssim d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: Bionorràgia (purga-
cions, en totes les
seves manifestacions: Urèmia, prostatitis,
orquitis, cistitis, gota mitferr, etc., de l'home,
vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis,
apertis, fistulas, etc., de la dona, per
cròniques i agudes que siguin, es guairellen aviat i radicalment amb els Cat-
xets del doctor Soivre. Els malalts es guairellen per ells sols, sense injeccions,
ni rentat, ni aplicacions de sondes i buiges, etc., tan perillós sempre i que
es guairellen aviat amb les Píndoles depuratives del Dr. Soivre, que són
necessàries la presència del metge, i a més no s'assabenta de la vostra malaltia.
Venda: 6'50 pessetes capsa.

Impureses de la sang: Sífilis (avariats), eczemes, herpes, alce-
rons varicosos (plagues de les cames), erup-
cions escrofuloses, eritemes, acne, urticària, etc., malalties que tenen per
causa humors, vicia o infeccions de la sang, per cròniques i agudes que siguin,
la medicació ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renovent,
augmentant totes les energies de l'organisme i fomentant la salut, resolent en
poc temps totes les dures plagues, grans, furúncols, supuració de les
nucles, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., quant a pel-
leja i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme res-
sua del passat. Venda: 6'50 pessetes flascó.

Debilitat nerviosa: Impotència (manca de vigor sexual), polucions
nocturnes, espermatorrea (perdues seminals),
cansament mental, pèrdua de memòria, mal de cap, vertigenes, debilitat muscu-
lar, fatiga corporal, tremolors, palpitations, trastorns nerviosos de la dona,
totes les manifestacions de la Neurastenia o esgotament nerviós, per crò-
niques i agudes que siguin, es guairellen aviat i radicalment amb els Pa-
penats potencials del Dr. Soivre. Més que un medicament són un aliment
essencial del cervell, modula i tot el sistema nerviós, indicats especialment
als estats de la joventut per tota mena d'excitacions (vells sense anar)
per a recuperar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema
vellesa, sense violència l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda:
3'50 pessetes flascó.

VENDA A LES PRINCIPALS FARMACIES D'ESPANYA, PORTUGAL
I AMERICA

AVIS. — Tots els pacients de vies urinàries o debilitat nerviosa, adre-
cant-se al tractament 6'50 pessetes en segells per al franquici, a
Oficina Laboratori Soivre, carrer del Ter, 10, telèfon 50789,
rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament
i tractament d'aquestes malalties.

La sublevació dels feixistes espanyols des d'enlla de les fronteres

ALEMANIA NO DESEMBARCARA TROPES A BARCELONA

Londres, 8. — L'Ambaixada d'Alemanya en aquesta capital desmenteix categòricament una informació que publica un periòdic parisenc d'aquest matí dient que anaven a ésser desembarcades tropes alemanyes a Barcelona.

L'Ambaixada alemanya declara: "Cap home de confiança del canceller Hitler no ha comunicat a ningú aquesta intenció. Per altra part, el rumor que Alemanya anava a desembarcar tropes a Barcelona és tan ridícul que no val ni la pena d'ésser pres seriosament."

UNA RECLAMACIÓ QUE SERIA INFONAMENTADA

París, 8. — El periòdic "L'Humanité", òrgan del partit comunista, publica un article titulat: "El 24 de juliol moriren quatre alemanys a Barcelona".

En el dit article l'òrgan comunista diu que al voltant de la mort d'aquests quatre alemanys el Govern de Hitler vol demanar indemnitzacions i s'atreveix a presentar reclamacions diplomàtiques.

Però nosaltres —diu "L'Humanité"— sabem que aquests quatre alemanys eren antifeixistes refugiats a Espanya i moriren als rengles de les milícies catalanes, defensant la llibertat contra els èxils espanyols de Hitler. El Comitè central de les milícies i altres organitzacions socials han desmentit formalment la informació del Govern alemany.

"Aquesta falsa notícia anava destinada a provocar un 'casus belli' i justificar una intervenció armada contra el Govern espanyol".

EL DESGAVELL DELS SEDICIOSOS A LA ZONA D'OYARZUN

Bayona, 8. — Aquest matí s'anunciava l'arribada a la costa basca del príncep hereu Joan de Borbó. La notícia no ha rebut cap confirmació oficial.

Els insurgents tenen grans dificultats pel proveïment. L'abstència en els d'unitat d'acció i la diversitat dels moviments de caràcter defensiu semblen denotar una certa desmoralització. A la zona d'Oyarzun les bateries d'artilleria de San Marcos dispararen contra les posicions rebels i causaren grans pèrdues als insurgents. Un avió governamental sobrevolà la zona de Oyarzun i bombardejà Arcate. L'artilleria dels milicians bombardejà energicament desfilaments rebels de la zona de Ventas.

Al voltant de Tolosa l'artilleria ha bombardejat les posicions dels facciosos a Lezaur i Gaztelu.

CARRABINERS QUE S'ESCAPEN DELS REBELS

Hendaya, 8. — Aquest matí, a les nou, han arribat a aquesta ciutat uns carrabiners espanyols que han desertat de les files dels rebels. Anaven acompanyats de quatre dones i deu criatures. Han declarat que havien abandonat Espanya per no lluitar contra les tropes de la República i a favor dels feixistes.

L'INCIDENT AMB L'EX-PRÍNCIP D'ASTÚRIES

París, 8. — El diari "Le Petit Journal" publica la següent informació sobre l'incident ocorregut ahir a Menton, entre l'ex-príncep d'Astúries i un grup de francesos.

"Dinocràcia al vespre l'ex-príncep d'Astúries va arribar a Port Menton amb un grup d'amics. S'allotjaria a la residència de l'ex-contessa de Móra, en la qual ja s'h'hi trobava la seva mare, l'ex-reina d'Espanya. L'ex-príncep a l'embarcar-se en el "Mar i Sol", propietat de l'ex-comte de Móra, per emprendre una excursió marítima, fou reconegut per un cert nombre de persones. L'ex-príncep va saltar a un cotxe automòbil i en trobar-se dintre va saludar amb el braç aixecat a la manera feixista. Les persones que van presenciar aquest moviment van respondre immediatament, aixecant el puny i cridant:

—Visca el Front Popular Espanyol!
—Contestant l'ex-príncep:

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca l'Espanya feixista!

L'incident va acabar així. No es va cantar "La Internacional" ni va pagar res més que valgué la pena de cantar-ho."

L'ADHESIÓ D'ANGLATERRA A LA PROPOSICIÓ FRANCESA

Londres (Urgent), 8. — El Govern britànic ha fet patent aquest matí la seva adhesió, en principi, a la fórmula de declaració de no ingerència en els assumptes d'Espanya, fórmula que, com es recorda, fou sotmesa pel Govern francès. La Gran Bretanya defensarà en les capitals interessades, les gestions que França efectuà per a fer prevaler l'esmentat text.

LITUANIA NO HA TRAMES AVIONS

Kaunas, 8. — L'Agència Elta qualifica d'infundats els rumors de que s'h'hi restat algun sector de la premsa internacional dient que Lituània havia tramès avions a Espanya.

La dita Agència afegí que ni directament ni indirectament Lituània no ha efectuat una transacció d'aquesta mena.

LA SOLIDARITAT DELS OBRERS RUSSOS

Moscow, 8. — Els continents celebrant manifestacions populars d'adhesió als obrers espanyols que lluiten contra el feixisme. Arreu l'actitud d'adhesió als obrers espanyols és innegable. Els obrers, en acabar els mitjans de s'organitzen amb aquest motiu, victorejant entusiàsticament els lluitadors espanyols.

La premsa russa també continua dedicant gran interès al que passa a Espanya i posa de relleu que els republicans espanyols aixafaran indubitablement el feixisme europeu.

Les subscripcions obertes a favor dels lluitadors espanyols augmenten continuament.

CRIDA DELS METGES SOCIALISTES ANGLÉSOS

Londres, 8. — Nombrosos metges socialistes, reunits aquests tard a Trade Union Club, han decidit sortir cap a Espanya "a fi d'aportar llur concurs als democràtics espanyols contra l'agressió feixista".

L'Associació de metges laboristes ha decidit llançar una crida demanant al públic britànic una ajuda moral i material.

VAIXELL ARGENTÍ CAP AL NORD

Buenos Aires, 8. — El creuer argentí "25 de Mayo" ha arribat cap a Espanya.

El comandant del vaixell, abans de fer-se a la mar, s'ha entrevistat amb els ministres de Negociis Estrangers i Marina per tal de rebre instruccions.

El vaixell es dirigirà al nord d'Espanya, cap a Guetaria, i es posarà a la disposició del consol argentí a la dita ciutat.

UNA DIMISSIÓ MES

Nova York, 8. — Ha dimisit el consol d'Espanya en aquesta ciutat.

NO HI HA COMUNICACIÓ TELEGRÀFICA AMB LES ILLES CANÀRIES

El Cap. 8. — Totes les comunicacions telegràfiques amb les illes Canàries estan interrompudes. El cable està intacte, però totes les crides són inútils. Abans de cessar la comunicació ha circulat el rumor al Cap que la població s'havia alçat contra els facciosos. Se suposa ara que els obrers han declarat la vaga general.

Antoni Juandó Royo

ADVOCAT

CANADA, 35, ENTR. PRIMERA

Hores despatx: 1510

Telèfon 2810

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

ELS SECRETS DE LA MECA, LA CIUTAT PROHIBIDA

per Jean Barois

V

En les tenebres els pelegrins delirants uolen i giren al volt de la Kaaba, la pedra més negra que la nit. Després, en un remolí que creix continuament, estraflan la cursa descabellada d'Agar

Hem arribat morts de fatiga, la boca i els ulls plens de sorra, fets malbé i assegatats, però tot això no és res perquè no hi ha altra realitat que aquesta de magnífica: ¡Som a Meca!

Continuo ignorant per quin prodigi m'hi trobo i quin altre m'en farà sortir. No vull saber-ho. Hadj Ibrahim m'ha fet passar: hem travessat la porta del Djeddat i tots els controls. Per a la resta em refiell d'ella i de la Providència.

Es fa una de la matinal. Hem deixat les nostres magres bagages en una casa on han baixat altres pelegrins, però Hadj Ibrahim m'en treu. Davallant un petit carrer silenciós al llarg del qual són arreglats, de dos en dos, "chegefs" bulis, aquells mormons palaiquins que són les cases del desert.

Tombem i bruscament ens trobem enmig d'una muralla compacta. Els uns corren, els altres caminen, tots preguen en veu alta uolant per fer-se sentir més bé de Déu. Travessem aquella multitud i ens trobem davant una porta molt semblant a aquella que fa un moment que he vist de la camoneta estant. En els grans que la precedeixen deixem els "nalls", aquelles soltes amples amb unes tires de cuir que separen el dit gros dels altres dits.

I entrem. Em trobo en una ampla galeria coberta plena de coses asseguats o prosternats. Passo per damunt de testes inclinades amb el front a terra, per damunt de peus i de mans aplaques sobre pedres. Camino una vintena de metres en aquesta forma.

Finalment, el cel damunt nostre: un cel pal·lid, negre, per les resplendides pàl·lides que surten del temple. Els peus troben uns petits graons, després un enrajolat. Em sento portat enlairat per la multitud i m'arrupo a Hadj Ibrahim com un salvatge dels Avants, pensant: Torno a sentir un enrajolat sota la planta dels peus. Allà tot resplendix de llums escintants penjades a una barana circular.

I de sobte, en avançar dues passes més, em sento agafat, endut per un irresistibile corrent giratori que sembla emportar en la seva cursa uolant i frenat.

Un matauef — és el gule religió — recita les invocacions rituals que la multitud repeteix; els surates que m'he après de cor:

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

—Inelhamda...

Quantos pintors han reproduït l'escena! Agar, muller d'Abraham, bandejada amb el seu fill Ismael, havia marxat cap a la "vall estèril". Vell estèril, vell desolat, l'aspecte de la qual no ha canviat, on no hi arribava ni un arbre, vall sense ocells, sense aigua, sense vida...

Ismael, extenuat, cau damunt la sorra. Agar busca amb els ulls on trobarà l'aigua salvadora, el viatge que la podrà ajudar, el broll d'herba... Corre entre els dos trossos de Sapha i Merua. Va de l'un a l'altre espantat amb l'esguard tant lluny com l'horitzó li permet. No res. Set vegades seguit fa corrent aquest camí. El temps apressa. La sed devoradora abraça l'infant. Agar corre... Desesperada, torna al lloc on Ismael jega gairebé sense vida.

I el miracle es produeix. L'àngel Gabriel fa brollar una font al seu costat. L'aigua fresca puja com un geiser negant l'arena.

Zem-Zem — crida Agar — ¡Prou, prou!

I l'aigua cau obedient i la font xarxbotadora no és sinó un pou el nivell del qual no baixa mai. És l'aigua sagrada de l'Aràbia. Se'n beu, serveix per remullar-se, la posen en recipients que portaran a l'altre cap del món. És inesgotable.

I com si no fos prou que la Meca en pou la vida, Medina en reclama la seva part a cinc-centes quilòmetres lluny, i un dels seus pous, segons diuen, comunica amb el Zem-Zem. Fins els Yezides, adoradors de Satan, creuen que les aigües que banyen el seu temple més enllà de Mossul, venen del Zem-Zem a través de les arenes aràbigues.

Safa i Merua, els dos murs sagrats

Travessem altra vegada el pati de la Mesquita, les galeries enrajolades sostingudes per minces columnes. Trobem els nostres nalls, o estic mort de fatiga. Trobareu un liti. Un ja? Qualsevol cosa per a mi?

No. Hadj Ibrahim m'agafa pel braç. No hem acabat encara. Torno a trobar l'onada morellada que fa un moment que hem travessat i igual que al voltant de la Kaaba sense emportar, ens arrossega.

Davant la mesquita la gent corre a pas gimnàstic, repetint a cor les letanies que canten els mutuels. Se'ns aïm. Arribem davant d'uns quants graons dalt dels quals s'alça un mur. Curta aturada: només el temps de

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

—Visca el Front Popular Espanyol!

**El 31 de març de 1937 s'implantarà a França la nacionalització
de les indústries de guerra
Es tom una topada de tropes russes i japoneses a la frontera
del Manxukuo**

Les forces republicanes s'han apoderat de l'illa de Formentera i han començat el bombardeig d'Eivissa

Les columnes de milicians que sortiren en direcció a les Balears, juntament amb forces de la Marina. Guàrdia civil i carabiners, han iniciat amb un exit tan falaguer com esperat la reconquesta de les illes.

La de Cabrera ja s'havia rendit anteriorment a les forces republicanes, i ahir caigué, gairebé sense intentar la defensa, l'illa de Formentera, i es començà d'una manera formal el bombardeig d'Evissa per no contestar de manera clara les demandes de capitulació de les tropes lleials.

La columna de desembarcament, comandada pel capità Bayo, s'apoderà de Formentera ahir a les deu del matí, tot seguit comunicà l'ocupació al Govern de la República, manifestant així mateix que havia procedit a constituir l'Ajuntament i que havia emprasonat un tinent d'Infanteria, un caporal, 23 soldats i 9 guàrdies civils i carabiners.

La ràpida rendició de les forces confirma l'estat de desmoralització en què es troben els rebels, que no confien en rebre cap ajut i al primer atac serios es lluren sense resistència.

Des de Formentera mateix, el capità Bayo comunicà al comandant militar d'Evissa que es rendís, i com que aquest

guen Mirar l'illa al Govern de la Llibertat sense una gota de sang, sense un tret sense un crit d'anguni.

Accepteu la invitació. Rendiu-vos. Deixeu les armes. Hissau bandera blanca i trameteu a trobar els vassells uns emissaris que portin les vostres condicions.

Esperem els vostres senyals de capitulació. Ho desitgem. Si la República, que és la raó i la força, pogués pregar, us ho pregaria.

Però la República imposa la seva llei. I nosaltres hem vingut a fer complir la llei a Evissa.

En nom de la Llei, rendiu-vos, mariners, canoners, soldats d'Evissa!

A la Llei, si no ho feu, us demanarà comptes pel vostre crim, de la vostra deslleialtat, de la vostra crueltat.

Pels vostres fills, per les vostres llars, per la vostra Pàtria, per la República: rendiu-vos!

Si no hissau la bandera blanca farem foc sobre l'illa. Evissencs: Visca la República! Visca la Llibertat!"

Com sigui que malgrat aquestes exhortacions els rebels no han demostrat clarament el seu intent de rendició s'ha començat activament el bombardeig i es confia en l'immediat triomf.

Balears es coneixen detalls de la presa de la illa de Formentera. Dvintatze matí començà l'acció sobre les Balears. L'esquadrilla lleial, portant a bord la marina i la seva milícia de Catalunya i València, atacà a les deu del matí la dita illa i Evissa. La situació de l'aviació també fou molt intensa. La marina efectua el desembarcament sota el comandament dels capítans Urribari i Ibañeta i obligaren a fugir a la desbandada els facciosos. Molt aviat els lleials s'apoderaren de l'illa i apressaren molts facciosos. Altres fugiren.

Després de la presa de Formentera a la població torna a haver-hi absoluta normalitat.

Com a dada curiosa assenyalarem que d'un capellà que disparà un tret sobre un milicic, al qual ferí lleument.

Un cop a poder de les forces lleials Formentera, els hidroes volaren sobre Evissa i llançaren perdró de València i ocavetes intimant els rebels a la rendició. Els caps ve dirigiren les operacions tenen la seguretat que triomfaran, car es confia en l'extrem nombre d'enemics que tenen contra ells.

Mentrestant, eren ja dos quarts de quatre de la tarda, l'esquadreta d'avions que havia sortit de Barcelona volà sobre Eivissa. llançant als habitants i guarnició aquest manifest:

"Guarnició d'Eivissa. Poble d'Eivissa: Sobre vosaltres volen els avions de bombardeig de la República. Davant de les vostres costes està a punt l'esquadra republicana en línia de combat. De vosaltres depèn que comenci, implacablement, el càstig. Si una ceguesa suïcida us priva de comprendre el vostre error, rodrirem a runes les cases que habiteu i arrasarem els vostres camps als quals ha fructificat la traïció i l'engany."

No volem ruïnes. No volem sang. Us estimem com a germans i com a espanyols i proletaris que sou. La República no és cruel, sinó justiciera i humana. Rendiu-vos, civicens, Capítuleu, soldats. Us rendiu, no a la força brutal, sinó a la llei i al dret. Capítuleu, no davant de l'enemic, sinó davant de la República, davant de la llibertat, davant d'Espanya.

No lluiteu. Seria inútil. No us negueu a l'oferiment magnànim que us fan el Govern legítim i l'exèrcit de la Democràcia. La vostra sentència de mort estarà signada si no cediu i renunciieu a una resistència vana, estúpida, fratricida.

(Referint un parlament perquè nu-

Mariners del vaixell "Almirante Miranda" transportant als hidroavions les bombes que cauran damunt Eivissa si els rebels no es rendeixen a temps.
(Expresso)

Una semblança divertida del funest ministre lerrouxista del govern francès. **Samper, Salazar Alonso**

"Política" dahir dedica la seva "Galeria de traidores" a Salazar. Alonso, Heos acti, íntegre, aquest divertit article del col·lega madril·lenc:

"En un pòblecic sobre el hombre público más aborrecido y despreciado por los españoles, Salazar Alonso cosecharía el cien por cien de los sufragios. Se ve en 'Enemigo del extranjero', el traidor al 'patriotismo', al 'patriotismo', al 'patriotismo' sin donaire, al varón leonado y a la personificación del cabeza de chorlito.

Innumerables atributos han escalado posiciones inmensurables avudados por Lerrous y sostenidos por la Ceda. Han llegado a ministros gentes con mentalidad de antropópico y maneras de mozo de escuela, como lo conover el 'Matazanos', Pero ninguna de las imperaciones escuche tanto al pueblo español como la de Salazar Alonso. Lenzar su nombre en cualquier parte, es suzucir

formas. De cuando en cuando — era en la época dictatorial — y con grandes precauciones, hacia un pòblecic político. A los maestros de la toga — ídolo de don Angel Ossorio — les disparaba durísimos esloganes.

Y hasta los ciegos veían la República y Salazarito se enrolla como repúblicano. Lerroux, naturalmente. Se apodera de un Casino sin socios, patrocinó una escuela laica sin alumnos, anegó un censo para ganar la reelección de conde de los. Era su meta — y parecía inaccesible —: una silla curul.

La obtuvo en aquel desbordamiento popular del 14 de abril. Si sus electores le hubiesen conocido, no le notan. No hay memoria de un discurso tuvo terminado tranquilamente. En 1930 hablar contra la monarquía en el Alcazar era tener asegurada a Alfonso. A Salazar lo abucharon y lo sentaron violentamente.

Desde que se dió a conocer debíerá una antipatía unánime. Física en parte. Esa inocencia aflaxada que se esfuerza en cobrar tonos virales; esa folia liliplúense que los zapatos de tacón alto hacen más en evidencia; esa sonrisa ambigua que incluye el resto de la "cara risi"; la cabellera rizada de cbele... Sin conocer su historia, solo con verle, se evitaba irremisiblemente su contacto.

Y la historia es digna del tipo. Alguen le llamó peluquero en las Cortes, con intención peyorativa. Si fuese cierto, tendría una nota heroica en su vida: haberse cañado el pan con sus manos. Pero, no; ha sido hijo de peluquero, que no es igual. De un maestro barbero de Antón Martín, que descañon había de su cónyuge mucho más que un rapabardas. Salazar era o "Rafá" o iba y venía por el mundo, como chico más monón?, decían los barriagueros arcos, accionándole los mofletes. Uno de estos clientes se hizo su protector. Le dió al padre una lotería. A la madre, cuando se quedó viuda, un estanco. Ralo, hecho un lechuguino, acabó el bachillerato y empezó a estudiar para abogado. Antes de terminar buscó una familia en el

Pero infortunadamente se le dió unido presidente de la Diputación madrileña. Sin perder su aspecto de Guinimedes, había engordado y se afanaba por dar un aire de transversa a su faja perianilla. El primer sueldo — triple o cuadruple — le deslumbró. El auto oficial se le antojaba una cuadrilla de triunfuro romano. Adquirió hábitos de megalomanía, y ostentó de las barbas de Antón Martín. En la escuela de la Academia del cuchitril de la escuela racionalista, frecuentó el trato de los aristócratas de la sangre. En los pasillos del Congreso, ya en tiempos de los Constituyentes, una palmada de Martínez de Velasco o una cabezada aprobatoria de Gil Robles lo deslumbraron. De aquellos, concubinales saldría la candidatura de Salazar como ministro de la Gobernación para cuando Lerroux mandase.

Y al casaron de la Puerta del Sol fue como sercador para todo de las derechas. A republicanos y socialistas les daba el pelo. Los arrebatados históricos no le habían proporcionado en el Congreso con sus interrupciones y sus ridículos irrebatibles.

La etapa de Salazar en Gobernación — y de Samper en la Presidencia — es uno de los capítulos más cejanosos de la República. El ministerio

Inspirar-se en el desig d'equilibrar complicacions internacionals, tot i que es tracta d'una política moltament contrària a l'una. Nació amiga, el Govern decidí, el dia 25 del mes passat, que no es permetria cap tramesa de material bèl·lic destinat a Espanya.

El dia primer del mes que som. Govern, assabentat de certs lliaments als rebels per part de Potències estrangeres, va dirigir als Estats més directament interessats una explicació en favor de la Nació d'unos ríegles comunes de no intervenció en assumptes d'Espanya. Actualment el Govern francès es proposa obrar d'acord amb les propostes fetes que, de corament, s'hi han adherit.

El Consell de ministres, després d'una extensa deliberació, ha confirmat la decisió presa pel Consell de Gabinet d'observar una absoluta neutralitat en la guerra civil d'Espanya.

Amb l'aprovació gairebé general de la iniciativa francesa en favor de l'acord internacional de no intervenció el Govern francès ha decidit portar a la seva oportunitat de matèria de guerra destinat a Espanya. Sembla que la prohibició s'estén fins a la indústria privada, que pretén trametre a Espanya avions no armats.

Luego Salazar creía ambicionar ser periodista. ¡Gran trampolín, la prensa, para un abogado sin escrúpulos! El primer día que fundó un periódico, que se publicaba en secreto, con propósitos de ejercer desincentivamente la resolución de un pleito en que se litigaban millones. Salazarcito entró en el misterioso cotidiano. Escribió... y sigue escribiendo... con el estilo flautante y académico de esos provincianos, productores de "Rafagos" y "Rápidas". Cada línea, un ítem, y cada párrafo un hilván de cursilerías. Pero, ¿sí, la Muma fértil en adulaciones. A los catedráticos que habían de examinarle en el doctorado, los asfixiaba a pelotillas. A los magistrados que fallaban los proce-

[illegible]

L'actitud del govern francès Neva té pretext a altres governs d'ajudar els rebels

Paris, 8. — Aquesta tarda, a les quatre es reuniran els ministres a l'Eliseu sota la presidència del senyor Leger.

Durant el Consell de ministres que ha estat reunit dues hores, el senyor Delbos ha exposat els punts àlgids de la situació exterior, tractant particularment dels aconteixements d'Europa i n'ha recordat les decisions ultimament adoptades sobre el principi de no intervenció.

Inspirant-se en el desig d'evitar complicacions internacionals, el Govern es tracta d'un Govern legalment constituït d'una Nació amiga, el tot ve a decidir, el dia 25 del mes passat, que no es permetria cap traspàs de material bèl·lic destinat a Espanya.

El dia primer del mes que s'acaba, el Govern, assabentat de certs moviments als rebels per part de les forces que dirigia el Sr. Soler, ha decidit directament interessats a esta crida en favor de la Nació d'unes qüestions comunes de no intervenció en assumptes d'Espanya. Actualment, el Govern francès es proposa obrar d'acord amb llurs proposicions, ja que d'elles potències s'hi han adherit.

El Consell de ministres, després d'una extensa discussió, ha decidit confiar una gran part de la política del Gabinet d'observar una absoluta neutralitat en la guerra civil d'Espanya.

Amb l'aprovació gairebé general de la iniciativa francesa en favor d'un acord internacional de no intervenció, el Govern francès ha decidit prohibir tota exportació de material bèl·lic i la prohibició s'estén fins a la indústria privada, que preténia trametre a Espanya avions no armats.

L'actitud de França no es prestava a doncs, a cap equivoc i no podrà ser vir de pretext a cap reticència ni a una falsa intervenció per part ni dels Estats als quals s'ha trames la crida per a la conclusió en comú de no intervenir.

Si es donés el cas que una o diverses potències es neguessin a adherir-se a l'acord previst, el Govern francès tornaria a prendre la seva llibertat d'acció.

Destil·lo que les negociacions vinguin acompanyades d'un rotund èxit. I tindrà tant abans que res en compte el punt del manteniment de la pau, ja que el Govern francès donaria indubtablement prova de seva voluntat de no intervenir en els assumptes d'un país veí malgrat la seva simpatia pel Govern local d'una nació amiga.

sarcito desataverecí. ¡Está en Portugal como recadero del empresario de la insurrección! Probablemente. Dentro de poco instalará en París una deliquencia de señoras o merodeará por los "cafés-reits" al acecho de una "domaierie" wofomaniaca y rico...

Alerta amb els enemics!

Madrid. — En grans titulars a tota plana diu "Claridad":
 "Hi ha espies pertot arreu. No parlem, camarades, no parlem. Ni noms de caps ni projectes militars del Govern. Una indiscreció pot costar moltes vides i desbaratar el nostre triomf."

Una crida a l'opinió pública europea | Neutralitat radiofònica, no

Un interessant article de Fernando de los Ríos

Neutralitat radiofònica, no

Sota aquest títol "Le Peuple" publica, en la seva crònica de ràdio, un interessant article de Pierre Aubry, en el qual, després de recordar la gran propaganda que havia fet Itàlia durant la guerra abissínia, que no era contrarestada com hauria calgut més que per una contra-propaganda pel restabliment de la veritat i l'abolició de les ràdies franceses, diu que avui, al final d'aquesta guerra, una altra vegada amenaçats de salvar una República amiga: Espanya del Front Popular. Després del crim dels militars feixistes, la nostra gran premsa s'esginya a embolicar les cartes. S'esforça per representar l'admirable pòlie que s'ha aixecat per la defensa de les seves llibertats com uns bandits, quan tota la seva simpatia vaia als rebels traïdors de llurs país. En veu Ràdio Madrid i Ràdio Barcelona restableixen els fets, eriden la veritat, informen exactament sobre les operacions militars, els nostres diaris "littres j independents" escolten de més bona gana Ràdio Sevilla. Aquests mateixos organs impropis del Govern que resti neutral, quan, d'altra banda, hi ha qui arma els rebels. 2 És que cal, a pretext fal·làcies de neutralitat, deixar de parlar als nostres germans espanyols? I no parlem de suport material, sinó també de suport moral. Ara bé; en aquest darrer cas la ràdio pot tenir una enorme influència.

La nostra radiodifusió nacional no deu pas, no pot pas accontentar-se de donar informacions per sinceres que puguin ésser: no deu pas, no pot pas satisfer-se d'aquest paper passiu quan de l'altra banda dels Pireneus hi ha homes que combaten i moren per una causa que ens és comuna. Si bé de nosaltres se'n fa la via de la llibertat i de la victòria en la mesura del possible la victòria de les forces obreres; entenen les seves informacions; destruint la influència dels diaris burguesos per la rapidesa i la veracitat de llurs notícies; organitzant tot seguit retransmissions de les emissores de Madrid i de Barcelona; organitzant emissions en espanyol, en el curs de les quals el nostre francès, el noble orgull dels nostres palaus i les paraules dels seus dirigents, asseguren a l'Espanya amiga la nostra solidaritat sense reserves.

Que hom imagini el poderós reconfort que aportaria aquesta veu fraternal a aquella que lluiten en la República, indirectament, per la seguretat del nostre terra.

És el menys que pugui fer la França del Front Popular."

Tànger, 5. — Ahir va haver-hi gran animació a Ceuta. Els carrers eren plens de "tercios i regulars"; i anaven arribant sense parar convulsos que transpiraven sang i borbolls de foc i que portaven homes i materials cap al nord.

Al moll hi havia tres vaxells de la Compañia Transmediterrània

El cert és que es prepara una temptativa per forçar l'Estret; i que d'un moment a l'autre començarà. Al terreny d'aviació de Tetuan hi ha dispostos a sortir per defensar el comboi contra un atac de la flota governamental sis trimotors d'una procedència, treu anelladura d'una altra i sis més de la base dels rebels.

Aquesta telegrafia, que cobiem de la primera francesa, ve confirmat per les notícies que ja publicàrem ahir sobre els combats a l'Estret i el bombardeig d'Algeciras i La Lijoa. Com es pot veure no han pas dat.

Importants detencions

Es tracta de personalitats que tot i denominar-se republicanes no denunciaren el moviment facciós del qual tenien coneixement

Madrid, 8. — Aquesta matí, nada ha rebut els periodistes al seu despatx el director general de Seguretat, senyor Manuel Muñoz. Se li ha preguntat sobre determinades detencions efectuades a darreres hores de la nit i les ha confirmades. Ha afegit que algunes d'elles eren de bastant d'importància. Es tracta de personalitats de gran relleu polític i social, que encara que es diuen enquadrades dintre el règim republicà, tenien coneixement del moviment revolucionari.

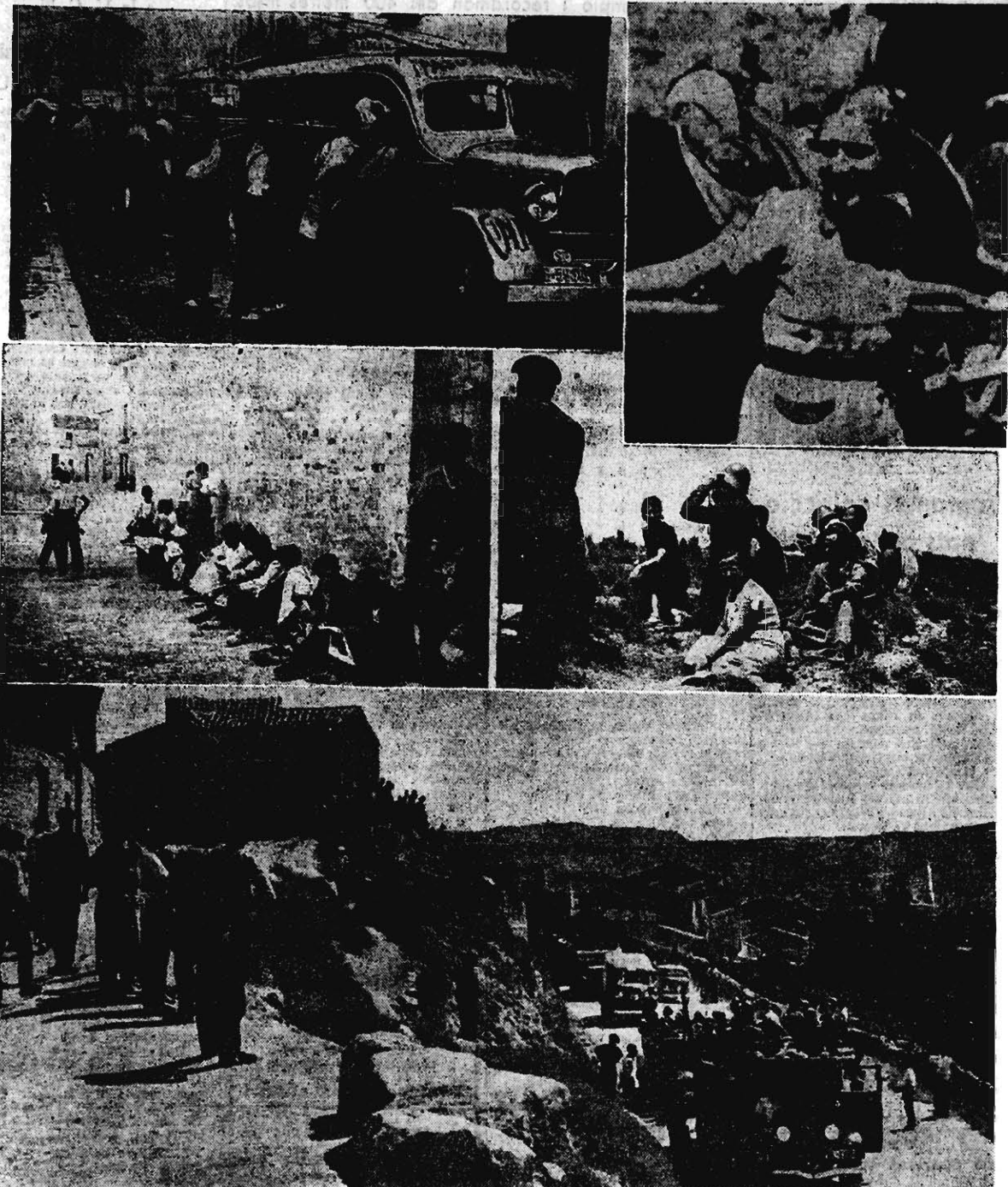
Posteriorment ha dit el senyor Muñoz als informadors que s'havien capturat alguns familiars de determinat general rebel.

Els rebels volien forçar el pas de l'Estret, però ja s'ha vist el resultat

Tànger, 5. — Ahir va haver-hi gran animació a Ceuta. Els carrers eren plens de "tercios i regulares", i anaven arribant sense parar combois que transportaven homes i materials cap al port. Els molts hi havia tres satèl·lils de la Compañia Transmediterrània.

El cert és que es prepara una temptativa per forçar l'Estret i que d'un moment a l'altre començarà. Al terrenç d'aviació de Tetuan hi ha dispostos a sortir per defensar el comboi contra un atac de la flota governamental sis tripuladors i tres motors d'una procedència, tres aparells d'una altra i sis més de la base dels rebels.

Aquest telegrama, que cobrem de la promesa francesa, ve confirmat per les notícies que ja publicàrem ahir sobre els combats a l'Estret i el bombardeig d'Algeciras i La Lupa. Com es pot veure no han pas estat.

Sortida de les centúries de Bujaraloz que van a reforçar el front de Sàstago. — Una de les simpàtiques "mozas" de la terra aragonesa, que presten un gran ajut a les columnes. — La premsa acabada d'arribar al front, és àvidament llegida pel poble i els milicians. — Un lloc d'observació, entre Sàstago i La Zaida. — Una columna que es dirigeix a ocupar La Zaida (Fotos Keystone)

Mariners del vaixell "Almirante Miranda" transportant als hidroavions bombes que cauran damunt Elvissa si els rebels no es rendeixen a tot (Express Fo